Europaparlamentet
2014-2019

Plenarhandling

A8-0160/2016

28.4.2016

BETÄNKANDE

om icke-tariffära hinder på den inre marknaden
(2015/2346(INI))

Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd

Föredragande: Daniel Dalton

INNEHÅLL

Sida

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION 3

MOTIVERING..... 12

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I DET ANSVARIGA UTSKOTTET 14

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om icke-tariffära hinder på den inre marknaden
(2015/2346(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 oktober 2015 *Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag* (COM(2015)0550),

– med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 28 oktober 2015 *A Single Market Strategy for Europe – Analysis and Evidence* (SWD(2015)0202),

– med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 28 oktober 2015 *Report on Single Market Integration and Competitiveness in the EU and its Member States* (SWD(2015)0203),

– med beaktande av studien *The Cost of Non-Europe in the Single Market* från Europaparlamentets utredningstjänst som utkom i september 2014,

– med beaktande av sin resolution av den 11 september 2013 om den inre marknaden för tjänster: lägesrapport och kommande steg[1],

– med beaktande av sin resolution av den 11 december 2013 om en europeisk handlingsplan för detaljhandeln till nytta för samtliga aktörer[2],

– med beaktande av utgåvan från oktober 2015 av den nätbaserade resultattavlan för den inre marknaden,

– med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,

– med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A8-0160/2016), och av följande skäl:

A. Den europeiska inre marknaden utgör ett avsevärt bidrag till Europas ekonomier.

B. Man räknar med att man genom en fullbordad inre marknad med fri rörlighet för varor, tjänster, offentlig upphandling, den digitala ekonomin och konsumentregelverket skulle uppnå ekonomiska vinster på mellan 651 miljarder och 1,1 biljoner euro per år, vilket motsvarar mellan 5 och 8,63 procent av EU:s BNP.

C. Mer än tjugo år efter det att den inre marknaden infördes fortsätter omotiverade icke-tariffära hinder att påverka handeln och den fria rörligheten för varor och tjänster mellan medlemsstaterna. Dessa icke-tariffära hinder kan bero på protektionism och åtföljas av byråkratiska utmaningar som i många fall är oproportionerliga jämfört med deras syften.

D. Den inre marknaden för tjänster beräknas utgöra cirka 70 procent av den europeiska ekonomin medan den endast utgör cirka 20 procent av handeln inom EU.

E. 25 procent av reglerade yrken är endast reglerade i en enda medlemsstat.

[1] Antagna texter, P7_TA(2013)0366.
[2] Antagna texter, P7_TA(2013)0580.

F. De potentiella vinsterna från en fungerande digital inre marknad kan beräknas bli cirka 415 miljarder euro per år och innebära en ökning av BNP med cirka 0,4 procent år 2020. Det finns många luckor i EU-lagstiftningen som hindrar att marknaden fungerar korrekt.

G. Endast 2 procent av nya små och medelstora företag, mikroföretag och nystartade företag har genomfört en gränsöverskridande expansion med hjälp av utländska direktinvesteringar.

H. För konsumenternas del leder luckor på den inre marknaden samt ofullständigt, eller med den inre marknadens mål oförenligt, genomförande av EU:s lagstiftning i många fall till otillfredsställande produktutbud och till dyrare varor och tjänster.

I. För företagens del ses kostnader i dyrare leveranskedjor, vilket får till följd att deras egna produkter kostar mer eller att tillgången till företagstjänster försämras, något som skadar deras konkurrenskraft. Innovation däremot främjas genom en konkurrenskraftig marknad.

J. Komplexiteten i det nuvarande momssystemet kan också betraktas som ett icke-tariffärt hinder.

K. Konkurrensbegränsande skatteuppgörelser mellan medlemsstaterna och stora multinationella företag kan betraktas som ett omotiverat icke-tariffärt hinder.

L. Företag och enskilda personer upplever stora hinder vid gränsöverskridande aktiviteter på den inre marknaden på grund av brist på tillförlitlig information, hjälptjänster och onlineförfaranden, vilket medför stora administrativa bördor och betydande efterlevnadskostnader.

M. Kontrollen av hinder och kostnader sker bit för bit och osystematiskt. Dessutom finns det brister när det gäller kvantifiering och tydlig identifiering av hinder och kostnader, vilket gör det svårt att prioritera politiska åtgärder.

I. Kontexten och målen för politiken

1. Europaparlamentet inser, trots att tariffära hinder togs bort den 1 juli 1968, att den fria rörligheten för varor och tjänster fortfarande hämmas av icke-tariffära hinder i form av t.ex. omotiverade nationella tekniska bestämmelser samt lagstiftade och icke-lagstiftade krav för produkter, tjänsteleverantörer och villkor för tillhandahållande av tjänster eller byråkrati. Parlamentet framhäver att man för att förstärka den inre marknaden måste vidta akuta åtgärder både inom unionen och i medlemsstaterna för att hantera sådana icke-tariffära hinder.

2. Europaparlamentet ser ett icke-tariffärt hinder som en oproportionerlig eller diskriminerande lagstiftningsåtgärd som innebär en börda eller en kostnad som måste bäras av företag som försöker komma in på en marknad, men inte bärs av företag som redan finns på denna marknad, eller som en kostnad vilken åläggs utländska företag, men inte bärs av inhemska företag, utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att reglera och följa legitima mål för den offentliga politiken såsom miljöskydd eller skydd av konsumenters och arbetstagares rättigheter.

3. Europaparlamentet är medvetet om att flernivåstyrning kan leda till att skillnader uppstår på nationell nivå. Parlamentet anser att alla nivåer inom beslutsfattandet på regleringsområdet verkligen måste bli varse behovet av åtgärder som är proportionerliga

och främjar legitima mål för den offentliga politiken. Parlamentet anser att konsekvens och samstämmighet för politik och lagstiftningspraxis kan bidra avsevärt till att minska de icke-tariffära hindren.

4. I de fall då sådana icke-tariffära hinder kan motiveras som proportionerliga bör det finnas lättillgänglig information om skillnaderna i de olika nationella regelkraven och tillhörande villkor för meddelanden, information och genomförande av processer bör vara så användarvänliga som möjligt. Europaparlamentet anser att genomförandet av det nuvarande systemet, som är uppbyggt kring en rad olika kontaktpunkter, bland annat kontaktpunkterna för produkter och de gemensamma kontaktpunkterna, har varit inkonsekvent i de olika medlemsstaterna och att det dessutom är alltför komplicerat. Parlamentet påminner om vikten av att stärka och effektivisera befintliga verktyg för små och medelstora företag på den inre marknaden i syfte att förenkla deras expansion över gränserna. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas med kraft att lägga större vikt vid att rationalisera och förbättra dessa system, särskilt i fråga om behovet att snabbt förbättra de gemensamma kontaktpunkterna, och kommissionen uppmanas att meddela parlamentet om de framsteg som görs samt om kommande steg i slutet av 2016. Parlamentet betonar att medlemsstaten i fråga blir mer attraktiv för utländska investeringar om den är mer öppen och tillgänglig avseende regelkraven.

5. Europaparlamentet välkomnar initiativet om en gemensam digital ingång (Single Digital Gateway), som presenterades i kommissionens meddelande om den digitala inre marknaden, och ser det som ett positivt steg. Kommissionen uppmanas att för företag och konsumenter inrätta en gemensam ingång för all information, stöd och problemlösning som avser den inre marknaden samt de nationella och EU-omfattande förfaranden som behövs för att driva gränsöverskridande verksamhet i EU.

6. Europaparlamentet anser att för att undanröja icke-tariffära hinder är det viktigt att kommissionen och medlemsstaterna arbetar tillsammans för att få Solvit-nätverket att fungera bättre, särskilt i geografiska områden eller industriområden där företagen inte använder Solvit så ofta och där inte alla inlämnade fall tas upp av den behöriga myndigheten.

7. Europaparlamentet framhåller att åtskilliga företag, i synnerhet små och medelstora företag, som försöker bedriva handel i en annan medlemsstat, ser en sådan expansion fortfarande som ett exempel på ”internationell handel”. Parlamentet framhåller att små och medelstora företag, nystartade företag samt innovativa verksamheter, särskilt företag inom delningsekonomin, ska ges full möjlighet att växa genom gränsöverskridande handel.

8. Europaparlamentet noterar att man genom att undanröja icke-tariffära hinder inte begränsar arbetstagarnas rättigheter, där sådana rättigheter inte är diskriminerande, oproportionerliga eller grundas på ett legitimt mål för den offentliga politiken.

9. Europaparlamentet anser att en av unionens och de enskilda medlemsstaternas uppgifter bör vara att slutligen undanröja icke-tariffära hinder ifall de inte kan motiveras eller inte stöder målen i artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen, där det anges att Europa bygger på en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft.

10. Europaparlamentet upprepar att strategin för den digitala inre marknaden och en europeisk inre marknadsstrategi består av initiativ som ska genomföras snabbt och på ett ambitiöst sätt för att minska icke-tariffära hinder på den inre marknaden. Parlamentet

framhäver att det är viktigt att dessa initiativ baseras på principer för bättre lagstiftning och på de mest effektiva verktygen som harmonisering och ömsesidigt erkännande.

II. Sektorsövergripande icke-tariffära hinder

11. Europaparlamentet tror att olika hastigheter i samband med införlivandet och det exakta genomförandet av befintliga direktiv på nationell nivå medför en rättsosäkerhet för företagen och olika konkurrensvillkor på den inre marknaden.

12. Europaparlamentet anser att där kommissionen har upphävt onödig EU-lagstiftning bör även medlemsstaterna snabbt agera för att upphäva motsvarande nationella bestämmelser.

13. Om unionslagstiftningen i omfattande grad inte följs av medlemsstaterna kommer detta att skada den inre marknaden och konsumenterna. Europaparlamentet anser även att det långsamma införlivandet gör att en del medlemsstater kan dra nytta av en orimligt lång tidsfrist för efterlevnad. Tillsammans med kommissionen och medlemsstaterna ska man främja en efterlevnadskultur enligt strategin för den inre marknaden. Parlamentet understryker behovet att omedelbart ta upp bristen på efterlevnad med medlemsstaterna.

14. Europaparlamentet vill uppmärksamma kommissionen och medlemsstaterna på frågan om så kallad överreglering, dvs. att vissa nationella regeringar lägger till fler bestämmelser när de genomför EU:s lagstiftning.

15. Europaparlamentet fäster uppmärksamheten på att intensiteten och antalet kontroller som nyligen införts för utländska serviceleverantörer ökar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att dessa kontroller är proportionerliga, motiverade och icke-diskriminerande.

16. Europaparlamentet betonar att ett inkonsekvent genomförande av befintliga bestämmelser som införlivats korrekt av medlemsstaterna vållar lika stor skada för den inre marknaden som ett försenat införlivande av dem. Parlamentet anser att efterlevnaden och genomförandet innebär stora utmaningar, eftersom allmänt använda definitioner, som exempelvis ”spårbarhet” eller ”utsläppande på marknaden”, ges olika betydelser i olika rättsakter.

17. Om samma bestämmelser inte tillämpas på ett enhetligt sätt i de olika medlemsstaterna kan det eventuellt leda till att nya omotiverade icke-tariffära hinder skapas. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta alla åtgärder för att minimera skillnaderna i ett så tidigt skede som möjligt.

18. Europaparlamentet är av uppfattningen att kommissionen bör öka användningen av riktlinjer i samband med genomförandet av direktiv, eftersom detta kan vara ett användbart verktyg för att säkerställa en högre nivå av enhetligt genomförande.

19. Europaparlamentet konstaterar att det fortfarande förekommer skillnader på nationell nivå vad gäller produktmarknadsreglering som företag med gränsöverskridande verksamhet måste brottas med både när det gäller begränsningar och skillnader mellan medlemsstaterna. Parlamentet anser att detta tvingar företag att i onödan anpassa sina produkter och tjänster så att de efterlever många olika standarder och testas upprepade gånger, vilket begränsar handeln inom EU och minskar tillväxt och jobbtillfällen.

20. Europaparlamentet tror att små och medelstora företag samt mikroföretag ur olika aspekter, bl.a. rättsliga och finansiella, i oproportionerligt hög grad får bära bördan för att stordriftsfördelarna minskar när man måste producera olika produktgrupper.

21. Europaparlamentet uppmärksammar de hittillsvarande små volymerna av offentlig upphandling över gränserna, där mindre än 20 procent av all offentlig upphandling i unionen offentliggörs på EU-omfattande plattformar och där endast 3,5 procent av kontrakten går till företag från andra medlemsstater. Parlamentet framhäver svårigheterna, som i synnerhet små och medelstora företag upplever, vid deltagande i gränsöverskridande offentlig upphandling. Parlamentet betonar i detta sammanhang betydelsen av de nya EU-direktiven om offentlig upphandling och tilldelning av koncessioner som ska genomföras av medlemsstaterna senast i april 2016. Medlemsstaterna uppmanas att genomföra denna lagstiftning fullt ut, inklusive helt elektroniska förfaranden för offentlig upphandling.

22. Europaparlamentet betonar att efterlevnadskostnader med momskrav är ett av de största icke-tariffära hindren och rekommenderar därför praktiska förslag på momsförenkling.

23. Europaparlamentet är medvetet om att olika momssystem inom EU kan betraktas som ett icke-tariffärt hinder. Parlamentet betonar att den gemensamma momsportalen utgör ett bra stöd för att övervinna detta hinder och särskilt för att stödja små och medelstora företag i deras gränsöverskridande verksamhet. Parlamentet beaktar att det fortfarande finns vissa mindre problem med den gemensamma momsportalen och uppmanar kommissionen att fortsätta arbetet med att förenkla kraven för momsbetalning av företag inom EU.

24. Europaparlamentet tror att många olika nationella administrativa rutiner även skapar omotiverade icke-tariffära hinder, bland annat i form av krav på formaliserade handlingar från nationella organ eller byråer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda e-förvaltningslösningar, som omfattar prioritering av interoperabilitet samt digitala signaturer, för att modernisera sin offentliga förvaltning och bygga vidare på exemplen från Estland och Danmark, genom att tillhandahålla fler och mer lättillgängliga digitala tjänster för medborgare och företag och förenkla gränsöverskridande samarbete och interoperabiliteten inom offentlig förvaltning utan att skyddet av personuppgifter påverkas. Parlamentet anser att användningen av e-förvaltning är ett viktigt verktyg för företagen, men att detta inte får utesluta alternativa sätt att få tillgång till information eller vara till nackdel för medborgare som inte har tillgång till de digitala tjänsterna.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga stor vikt vid genomförandet i praktiken för att säkerställa att den inre marknadens bestämmelser vederbörligen tillämpas och genomförs av medlemsstaterna. Parlamentet anser i detta avseende att samordningen av genomförandeprocessen av införlivade direktiv bör stärkas, t.ex. genom införlivandeseminarier som ordnas av kommissionen samt utbyte av bästa praxis för att i ett tidigt skede minimera skillnader mellan medlemsstater.

III. Sektorsspecifika icke-tariffära hinder

En inre marknad för varor

26. Europaparlamentet betonar hur viktig principen om ömsesidigt erkännande är för att säkra marknadstillträde till den inre marknaden för varor som inte harmoniseras på EU-

nivå och i de fall då medlemsstater har nationella – och mycket ofta olika – bestämmelser för produkter, även om det underliggande syftet är detsamma.

27. Europaparlamentet betonar att många företag inte är medvetna om principen om ömsesidigt erkännande och därför tror att de måste efterleva nationella krav i destinationsmedlemsstaten vid handel på den inre marknaden.

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att förbättra tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande. Parlamentet ser i detta sammanhang fram emot kommissionens planer att öka medvetenheten om och se över förordningen om ömsesidigt erkännande. Parlamentet anser att harmonisering också är ett effektivt verktyg för att säkerställa ett jämlikt tillträde för varor och tjänster på den inre marknaden.

En inre marknad för tjänster

29. Europaparlamentet vill uppmärksamma de problem för tjänsteleverantörerna, i synnerhet i samband med företagstjänster, inom transportsektorn och på byggen, som beror på många olika omotiverade och oproportionerliga krav avseende godkännanden, registrering, förhandsanmälan eller faktiska etableringar. Parlamentet betonar att detta kan leda till diskriminering av utländska serviceleverantörer, vilket i sådana fall skulle strida mot principen om fri rörlighet för tjänster. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang till en mer utvecklad e-förvaltning och elektronisk registrering för att förenkla processen för serviceleverantörer.

30. Europaparlamentet betonar att bristen på genomförande och avvikelser vid tillämpningen av tjänstedirektivet särskilt hindrar den inre marknaden.

31. Europaparlamentet betonar behovet av en tydlig och enhetlig lagstiftningsmiljö som gör det möjligt att utveckla tjänster på en marknad som skyddar arbetstagare och konsumenter och säkerställer att befintliga och nya aktörer på EU:s inre marknad inte stöter på onödiga lagstiftningshinder, oavsett deras affärsverksamhet.

32. Europaparlamentet vill även uppmärksamma de omotiverade och oproportionerliga begränsningar i vissa medlemsstater som rör tjänsteleverantörernas juridiska form och deras aktieinnehav eller förvaltningsstruktur samt de begränsningar som rör det gemensamma yrkesutövandet. Parlamentet betonar att en del av dessa begränsningar kan utgöra oproportionerliga eller omotiverade hinder för tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster. Parlamentet framhäver nödvändigheten av att säkerställa en enhetligare proportionalitetsbedömning av de rättsliga krav och restriktioner som är tillämpliga för tjänster.

33. Europaparlamentet betonar att det anmälningskrav som fastställts i tjänstedirektivet skulle ha kunnat minska eller undanröja omotiverade icke-tariffära hinder på ett effektivt sätt, men att det har åsidosatts av medlemsstaterna och kommissionen. Parlamentet ser därför positivt på att anmälningsförfarandet åter sätts i fokus inom strategin för den inre marknaden, eftersom tidiga initiativ gör att nationella åtgärder kan ses över för att lösa problemen innan de uppstår. Parlamentet anser vidare att mer detaljerade motiveringar ska begäras från medlemsstaterna vid införande av nya lagstiftningsåtgärder. Parlamentet betonar de positiva erfarenheterna med anmälningsförfarandet för produkter och föreslår att detta bör användas som exempel för att förbättra förfarandet för tjänster.

34. Europaparlamentet påminner om att offentliga tjänster omfattas av ett särskilt skydd i förhållande till bestämmelserna om den inre marknaden på grund av de uppgifter av allmänt intresse som tilldelats dem, och att de bestämmelser som de offentliga myndigheterna har fastställt för att de ska fungera väl inte utgör några icke-tariffära hinder. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att tjänstedirektivet inte omfattar social- och hälsovårdstjänster.

35. Europaparlamentet pekar på att leverantörer av byggentreprenader ofta ställs inför vissa krav som rör deras organisation i hemlandet, bland annat avseende certifieringssystem för organisationer, vilket gör det alltför komplicerat att tillhandahålla tjänster i ett annat land, och således hämmas den fria rörligheten för tjänster och aktörer inom byggsektorn.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med dessa hinder, bland annat genom förbättrat ömsesidigt godkännande och, om så är ändamålsenligt, lagstiftningsåtgärder. Parlamentet framhäver att framtida åtgärder, såsom det föreslagna tjänstepasset, inte bör leda till ytterligare administrativa bördor utan att sådana åtgärder bör ta itu med icke-tariffära hinder.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med de bördor kopplade till den splittrade banksektorn i Europa som gör det svårt för icke-medborgare, särskilt små och medelstora företag, att öppna ett bankkonto i en annan medlemsstat.

38. Europaparlamentet pekar på att vissa av medlemsstaternas bestämmelser om tillträde till och utövande av reglerade yrken kan vara oproportionerliga och därför kan skapa onödiga lagstiftningshinder som begränsar tillgången till utövandet av vissa yrken samt rörligheten av tjänsteleverantörer som utövar reglerade yrken. Parlamentet beaktar inte desto mindre vikten av att garantera rättvis konkurrens, utbildningskvalitet och att främja framgångsrika kvalifikationssystem.

39. Europaparlamentet upprepar kommissionens ståndpunkt att rekommendera system för varvad utbildning som exempel på bästa praxis inom Europeiska unionen.

40. Europaparlamentet ser positivt på den ömsesidiga bedömning som genomförts under de senaste två åren. Parlamentet anser att förfaranden som omfattar en väl utformad inbördes granskning och som uppmanar till en uppriktig diskussion medlemsstaterna emellan kan vara effektiva för att främja förändringar. Medlemsstaterna och kommissionen uppmuntras att sprida denna metod, i synnerhet till övriga områden som omfattas av regleringen av den inre marknaden.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med medlemsstaternas reformprioriteringar på området professionella tjänster inom ramen för den europeiska planeringsterminen och landsspecifika rekommendationer för att avreglera vissa yrken i medlemsstaterna.

En inre marknad för detaljhandeln

42. Europaparlamentet framhäver den inbördes granskningen av etableringar inom detaljhandeln som utförts av kommissionen 2014 och 2015 och som visade att återförsäljarna ofta drabbas av oproportionerliga och olämpliga villkor och förfaranden för etablering och bedrivande av verksamhet på den inre marknaden.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att påskynda processen med att frigöra den potential som finns i en fullständigt digital inre marknad och genomförandet av EU:s digitala agenda.

44. Europaparlamentet framhäver att vissa medlemsstater inför bestämmelser som diskriminerar ekonomisk verksamhet i detalj- och grossisthandlarsektorerna utifrån hur stor den yta är på vilken verksamheten bedrivs, företagets storlek eller varifrån kapitalet kommer, vilket är oförenligt med idén om den inre marknaden och principerna för fri konkurrens och begränsar arbetsmarknadens utveckling.

45. Europaparlamentet pekar på att bestämmelser som medför begränsningar för detaljhandeln och grossistverksamheter och som strider mot EU-lagstiftningen och är oproportionerliga kan skapa avsevärda hinder för marknadstillträde, vilket leder till att färre nya försäljningsställen öppnar samtidigt som konkurrensen hämmas, vilket leder till högre priser för konsumenterna. Parlamentet betonar i detta avseende att vissa åtgärder, inbegripet avgifter och kontrollavgifter, kan betraktas som icke-tariffära hinder om de inte kan motiveras med mål för den offentliga politiken. Inga driftsbegränsningar som åläggs detaljhandeln eller grossistverksamheter får begränsa dessa verksamheter på ett otillbörligt eller oproportionerligt sätt, och de får inte leda till en faktisk diskriminering mellan olika aktörer på marknaden.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ange bästa praxis för detaljhandelsetablering och att säkerställa fri rörlighet för produkter och tjänster, med fullständigt iakttagande av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att analysera driftsbegränsningar för detaljhandel och grossistverksamhet på den inre marknaden och att lägga fram reformförslag där så är nödvändigt för att sedan lämna en rapport om denna analys under våren 2017.

48. Europaparlamentet betonar att lättillgängliga, effektiva och högkvalitativa paketleveranstjänster till överkomligt pris är en nödvändig förutsättning för en framgångsrik gränsöverskridande e-handel som framför allt gynnar de små och medelstora företagen och konsumenterna.

IV. Slutsatser

49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att under 2016 lägga fram en heltäckande översikt över icke-tariffära hinder på den inre marknaden och en analys av olika sätt att ta itu med dessa hinder, som tar tydlig hänsyn till skillnaderna mellan ett icke-tariffärt hinder och de bestämmelser som syftar till att genomföra ett legitimt mål för den offentliga politiken i en medlemsstat på ett proportionerligt sätt, inklusive ett ambitiöst förslag för att undanröja dessa icke-tariffära hinder så snart som möjligt för att kunna utnyttja den inre marknadens fulla potential.

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i tid överväga EU:s politik och lagstiftningsåtgärder inom framväxande områden, med omfattande samråd med berörda parter, särskilt små och medelstora företag samt organisationer från det civila samhället.

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att först säkerställa att medlemsstaterna respekterar de befintliga reglerna för den inre marknaden innan nya lagstiftningsdelar inrättas för frågor som omfattas av befintliga regler.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fördjupa sitt arbete i fråga om genomförandet och de principer som underbygger den inre marknaden. Parlamentet anser att ingripanden i ett tidigt skede när det gäller nationella åtgärder eller genomförandeförfaranden som utgör omotiverade icke-tariffära hinder kan vara effektiva, och att resultat kan uppnås lättare genom sådana ingripanden än genom överträdelseförfaranden. Vid allvarliga eller ständigt återkommande misslyckade eller felaktiga tillämpningar av unionslagstiftningen måste kommissionen använda alla tillgängliga åtgärder, även prioritering av överträdelseåtgärder, för att säkerställa att EU-lagstiftningen för den inre marknaden genomförs fullt ut och att strukturreformer genomförs i medlemsstaterna.

53. Det är beklagligt att parlamentets tillgång till relevant information fortfarande är begränsad i samband med både sådana fall där inget överträdelseförfarande ännu har inletts och överträdelseförfaranden. Europaparlamentet efterlyser i detta avseende förbättrad öppenhet, med tillbörlig respekt för sekretessregler.

54. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att betrakta den inre marknaden som ett gemensamt initiativ som kräver ett samordnat och gemensamt underhåll och som är ett villkor för att EU:s ekonomi ska vara konkurrenskraftig. Parlamentet anser att de som slutligen drabbas av konsekvenserna av omotiverade icke-tariffära hinder är konsumenterna, som nekas tillträde till nya deltagare på de nationella marknaderna och som ställs inför högre kostnader, lägre kvalitet och färre valmöjligheter. Medlemsstaterna bör ägna mer tid åt övergripande frågor som rör den inre marknaden och kartläggning av områden som kräver prioriterade åtgärder av en eller flera medlemsstater för att upprätthålla och vidareutveckla den inre marknaden.

°

° °

55. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet och Europeiska rådet samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

MOTIVERING

Skapandet av den inre marknaden framstår som ett viktigt framsteg som möjliggjorts tack vare samarbete och ett gemensamt mål: att undanröja handelshinder inom hela Europeiska unionen. Tariffära hinder togs med framgång bort för nästan femtio år sedan, men det som i dag motiverar våra initiativ för den inre marknaden är den ständiga utmaningen att ta bort icke-tariffära hinder. I mångt och mycket återspeglar detta den senaste utvecklingen inom den internationella handeln, där tariffer är lättare att göra sig av med, men där undanröjandet av icke-tariffära hinder är betydligt svårare.

Föredraganden noterar att åtskilliga företag eller medborgare som vill bedriva gränsöverskridande handel inte betraktar sådan handel som ”den inre marknaden” eller handel ”utanför EU”, utan snarare står valet mellan nationell eller internationell handel – oavsett om det rör sig om ett EU-land eller ett land utanför EU. Anledningen är att även om tarifferna må ha undanröjts gör de många olika nationella bestämmelserna, som ett företag som försöker bedriva handel över gränserna eller tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat kan ställas inför, att situationen rent faktiskt inte skiljer sig mycket åt om man ser till vilka typer av hinder som företagen kan stöta på vid handel utanför EU. De anser att de friheter som utgör grunden för den inre marknaden inte kan genomdrivas fullt ut i praktiken. Detta innebär inte att den inre marknaden inte har varit effektiv eller att den inte är en starkt bidragande orsak till EU:s välstånd, utan snarare att de icke-tariffära hinder som fortfarande finns hindrar den inre marknaden från att uppnå sin fulla potential.

Föredraganden inser att inte alla icke-tariffära hinder bör tas bort. Subsidiaritetsprincipen och respekten för flernivåstyrning gör att det alltid kommer att finnas en viss grad av nationell variation vad gäller regleringspraxis och den offentliga politiken. Detta är verkligen till nytta eftersom länder då tillåts konkurrera utifrån olika regleringsstrategier. Det kan dock finnas kvar icke-tariffära hinder som går emot proportionalitetsprincipen, principen om icke-diskriminering eller som inte är förankrade i legitima mål för den offentliga politiken. Det är dessa icke-tariffära hinder som föredraganden anser bör vara målet för åtgärder som vidtas för att den inre marknaden ska fungera bättre.

Den nyligen antagna strategin för den inre marknaden framhäver åtskilliga åtgärder som förutses vidareutveckla och fördjupa den inre marknaden, men föredraganden anser att de största förändringar som behövs är tudelade: en bättre och mer enhetlig tillämpning av det nuvarande regelverket samt en attitydförändring hos medlemsstaterna så att de tar avstånd från ökade protektionistiska åtgärder och öppnar upp sina nationella marknader ännu mer. Föredraganden anser att en stor del av det regelverk som kommer att göra så att den inre marknaden fungerar på ett effektivt sätt och utan alltför stor friktion redan finns på plats. På området för varor har endast ett fåtal luckor kartlagts, men på tjänsteområdet krävs ett större arbete även om grunderna är lagda. Mycket mer hade redan kunnat uppnås ifall dessa grunder och de bestämmelser som utgår från dem hade efterlevts. Det system för anmälan som fastställts i tjänstedirektivet utgör ett talande exempel där medlemsstaternas vidtagna åtgärder inte återspeglar deras åtaganden. Föredraganden anser därför att kommissionen kan göra mer för att medlemsstaterna ska leva upp till sina åtaganden, men även att medlemsstaterna själva bör leva som de lär. Genom att samarbeta och arbeta för en mer ömsesidig bedömning av hur

deras nationella bestämmelser påverkar den inre marknaden kan medlemsstaterna själva stötta en mer konkurrenskraftig och öppen inre marknad.

Slutligen anser föredraganden att undanröjandet av icke-tariffära hinder kommer att utgöra en hjälp för företag i hela EU, men att det huvudsakligen är konsumenterna som kommer att gynnas. Detta bekräftas i en studie som tagits fram på uppdrag av utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, i vilken det konstateras att fullbordandet av den inre marknaden gynnar vissa företag, nämligen de mest konkurrenskraftiga och innovativa, men samtliga konsumenter tack vare lägre priser och större valmöjligheter. Det ligger därför i medlemsstaternas och Europaparlamentets intresse att fortsätta undanröja dessa icke-tariffära hinder till våra konsumenters fördel i hela EU.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

Antagande	21.4.2016
Slutomröstning: resultat	+: 30 –: 3 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Dita Charanzová, Carlos Coelho, Sergio Gaetano Cofferati, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, Daniel Dalton, Nicola Danti, Dennis de Jong, Vicky Ford, Ildikó Gáll-Pelcz, Evelyne Gebhardt, Antanas Guoga, Sergio Gutiérrez Prieto, Robert Jarosław Iwaszkiewicz, Liisa Jaakonsaari, Philippe Juvin, Antonio López-Istúriz White, Marlene Mizzi, Robert Rochefort, Virginie Rozière, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Olga Sehnalová, Igor Šoltes, Ivan Štefanec, Mylène Troszczynski, Anneleen Van Bossuyt
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Lucy Anderson, Birgit Collin-Langen, Edward Czesak, Julia Reda, Dariusz Rosati, Sabine Verheyen, Kerstin Westphal